

че Св. Гора—тихо пристанище на калугеры тѣ, място за успокоение на грѣшници тѣ, дѣто обитаважтъ не хора, а ангелы, и при това несчастны ангелы, кои то сж угнетени отъ земното правителство, и безъ никаквы срѣдства за пропитаніе. Съ туй сж свършважтъ свѣденія та ны за Св. Горж.

А между това, на Св. Горж освѣнъ чудеса та и сиромашія та, има много интересны работы. При сичко, че Св. Горж, представи отъ себѣ правилно организовано господарство, кое то има свои законы, своя промышленность, своя флота, сждѣ и расправа, оригинално е вече и отъ това, защото то около 500 години сжществува безъ жены,—тамъ ся срѣщатъ интересны характеры за психологъ тѣ, като наченешъ отъ фактоветѣ на дълбокій, почти идеаленъ аскетизмъ, и свърнешъ съ фактове отъ грубо лицемѣріе и даже звярство, кое ся прикрыва съ името на религія та. . . .

Азъ живяхъ на Св. Горж 17 мѣсеца (1858-1859-о.) и обиколихъ по голѣмъ тѣж часть отъ тамкашны тѣ мѣнастыри, скытове и келіи. Въ теченіе то на тѣзы дългы мѣсеци, единственны събесѣдници ми бѣхъ Св. Горскы тѣ отшелници. Кога то имахъ свободны, отъ занятіята си часове, азъ безъ да искахъ, вгледвахъ ся въ животъ тѣ и нѣравытѣ имъ и узнахъ много, кое то другы тѣ туристы не можяхъ да забелѣжатъ като на скоро обикаляха Св. Горж. Още тогава азъ много мѣщо записахъ и тѣзы запискы ми послужихъ за матеріялъ на тая ми книга.

Ный тука нѣма да разгледваме нито исторія та, нито Палеографія та на Св. Горж. Азъ искамъ само да представя на сждѣ предъ читателы тѣ, единъ редъ отъ пѣтны тѣ си въспоминанія, и въ тяхъ, до колко то е възможно, да изобразя животъ тѣ на съвременно то ны Св. Горско (Гръцко) монашество съ неговъ тѣ религія, суевѣрія, искусства, занятія и даже чудеса.